

der er givne mig fra Kommissionen, vil hele Udgiften til Lærerlønninger beløbe sig til 38,2 Millioner, hvoraf Staten skulde bære 22—23 Millioner. At Statens Andel i Udgiften bliver saa stor, vil jeg endnu i høj Grad beklage. Efter Forslaget væltes der mere over paa Staten, end Staten i Øjeblikket bærer af Udgifterne til Lønningerne, saa at Forslaget er til Hjælp for Kommunerne og til Skade for Staten. Det er en meget farlig Vej, man her er kommet ind paa, og en meget kostbar Vej for Staten, som kan have andre Konsekvenser; men saa vidt jeg forstaaer, foreligger Forslaget enstemmigt fra Kommissionen, og jeg tør da ikke rejse Indvendinger derimod, som jeg ellers vilde mene, jeg som Finansminister burde. Merudgiften til Lærerlønninger vil da for Staten blive 9,3 Millioner, og dette gør, at den hele Udgift for Tjenestemændene og Lærere i Folkeskolen vil blive 52 Mill. Kr. Men dette er ikke tilstrækkeligt, thi dertil kommer endnu en Række Udgifter, som vil følge som en Konsekvens af Lovforslagets Gennemførelse; det er Udgifter til fast ansatte Personer, Merudgiften til aarlige Ydelser, Overtagelse af Præmiebetalingen for den pligtige Enkeforsørgelse, Merudgiften til Honorarer og endelig en Merudgift ved det, at de nuværende Pensionister maa stilles bedre, fordi de maa op imod, hvad de kommende vil faa. Alt dette regner jeg til omkring 8 Mill. Kr. Saa er der endnu Udgifter til de højere Pensioner, men da Staten straks vil faa 2 à 2 $\frac{1}{4}$ Million ind herfor, mener jeg i dette Øjeblik at kunne se bort derfra, thi dette vil i alt Fald dække Begyndelsen. Men 60 Mill. Kr. er der tilbage at dække, hvoraf 30 Millioner, hvis Forslaget tænkes gennemført, vil falde paa indeværende Finansaar og 30 Millioner paa næste. Dette Beløb vil være at skaffe til Veje, og jeg skal straks komme til, hvorledes jeg tænker mig, at Dækningen skal tilvejebringes.

Men jeg maa, idet jeg vil forsøge at opstille, hvorledes Budgetterne for Finansaarene 1919—20 og 1920—21 maa komme til at stille sig, først nævne et andet Forslag, nemlig Forslag til Lov om et overordentligt Løn- og Pensionstillæg. Det er et Forslag, som er ventet, tør jeg sige, af den høje Rigsdag. Ved Forhandlinger med Tjenestemændene og dernæst ved Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg og derigennem med Partierne fastsloges det, at Finansministeren fik Bemyndigelse til at udbetale til Tjenestemændene det Dyrtidstillæg, som skulde for-

falde 1. Juli, allerede 1. Juni, og det, som skulde forfalde 1. Oktober, allerede nu 15. Juli, saa vidt det var muligt. Men samtidig gjorde jeg allerede da opmærksom paa, at der kunde ventes Forslag om yderligere for indeværende Aar at yde Tjenestemændene og Pensionisterne et Tillæg ud fra den Betragtning; at man havde tænkt sig Muligheden af, at dette Lovforslag om Tjenestemændenes Lønninger kunde faa tilbagevirkende Kraft, men at man atter opgav dette, fordi det teknisk var uigen-nemførligt, og at man saa paa anden Maade vilde yde Tjenestemændene Erstatning herfor. Der fremsættes derfor nu et Forslag til Lov om et overordentligt Løn- og Pensionstillæg, hvilket Tillæg skal komme alle saadanne Tjenestemænd til gode, som omfattes af det lige omtalte Forslag om Statens Tjenestemænd, endvidere Præster i Folkekirken og Lærere i Folkeskolen, Vikarer o. s. v., ganske paa samme Vis som ved tidligere Dyrtidsforslag. Der skal ydes dem et Løntillæg beregnet i Forhold til paagældendes Lønning 1. August 1919, og dette skal ifølge Lovforslaget bestaa af 50 pCt. af Lønnen, naar den er under 1000 Kr., og dernæst være stigende fra 540 til 840 Kr. for de højeste Lønninger, men saaledes, at det for 15. Juli udbetalte Dyrtidstillæg fradrages; Beløbet udbetales i 2 Terminer, nemlig 15. August og 15. September. Paa samme Maade skal der ydes Pensionisterne et Tillæg, og jeg maa altsaa gaa ud fra, at naar et Lovforslag om Hjælp til de nuværende Pensionister gennemføres, maa det Dyrtidstillæg, som skulde udbetales Pensionisterne 1. Oktober, fradrages fra det, der efter Forslaget skal ydes dem.

Jeg skal nævne, hvad en saadan Lov vil koste. Den vil koste for Tjenestemændenes, Lærernes og Præsternes Vedkommende 25 Mill. Kr., men derfra gaar 8 Millioner, som falder paa det Dyrtidstillæg, som udbetales den 15. Juli. Tilbage bliver 17 Mill. Kr. Dernæst vil denne Lov for Pensionisternes Vedkommende koste 6 Mill. Kr.; det bliver tilsammen 23 Mill. Kr. Jeg tør maaske nævne, at der her i Landet er 14 000 Pensionister, deraf 9 000 med under 1 000 Kr. i Pension. Der er 5 500 under Finansministeriet, endvidere 3 500 under Statsbanerne, 3 300 under Postvæsenet, 2 000 Præster og af Enker kun 306. Universitetet er kun repræsenteret af 53. Men alt dette tilsammen fører dog til en Udgift af 6 Mill. Kr. Jeg maa gøre opmærksom paa, at dette Lovforslag maa gennemføres hurtigt, hvis